

at indskrænke fortolkningsreglerne anvendelsesområde er, at nogle stater var af den opfattelse, at markedet måtte indrette sig efter konventionens regler allerede fra det tidspunkt, hvor konventionen generelt trådte i kraft. Af hensyn til den ensartede anvendelse af konventionen i EU-medlemsstaterne vil det være hensigtsmæssigt, om Den Europæiske Union og medlemsstaternes enten enes om, at alle undlader at afgive erklæring efter artikel 16, stk. 2, eller om, at alle afgiver sådan erklæring. Hvis Den Europæiske Union tiltræder konventionen så hurtigt, at konventionens ikrafttræden i Den Europæiske Union falder sammen med konventionens generelle ikrafttræden, bliver der ikke behov for at overveje, om der skal afgives erklæring efter artikel 16, stk. 2.

Ifølge artikel 16, stk. 3, skal en kontoaftale, hvis udtrykkelige vilkår i henhold til den lovgivning, som gælder i forholdet mellem kontohaver og den kontoførende mellemmand, forstås som en aftale om, at et eller flere tingsretlige spørgsmål vedrørende kontoen skal afgøres efter en bestemt stats lovgivning, sidestilles med en aftale efter artikel 4 om, at denne lovgivning finder anvendelse på de tingsretlige spørgsmål vedrørende kontoen. Reglen har særligt betydning for eksisterende kontoaftaler, som kontraktretligt er undergivet loven i en stat i USA, da den amerikanske Uniform Commercial Code giver mulighed for ved et særligt ordvalg at vedtage, hvilken lovgivning der er afgørende i tingsretlig henseende. Reglen vil på grund af reglen i artikel 16, stk. 4, jf. nedenfor, kun sjældent få selvstændig betydning for aftaler, som kontraktretligt er undergivet andre staters lovgivning.

Ifølge artikel 16, stk. 4, skal en bestemmelse i en kontoaftale om, at kontoen føres i en bestemt stat, sidestilles med en aftale efter artikel 4 om, at loven i denne stat finder anvendelse på de tingsretlige spørgsmål vedrørende værdipapirerne på kontoen. Reglen har betydning for de eksisterende kontoaftaler, der indeholder bestemmelse om, hvor kontoen føres. Reglen gælder også for stiltiende aftaler, hvilket kan have betydning i tilfælde, hvor det ud fra omstændighederne er klart, at parterne anser kontoen for ført i en bestemt stat, men ikke udtrykkeligt har anført dette i kontoaftalen.

Det er en betingelse for anvendelse af reglerne i artikel 16, stk. 3 og 4, at mellemmanden ved kontoaftalens indgåelse havde et forretningssted i den stat, hvis lovgivning udpeges efter fortolkningsreglerne.

Artikel 16, stk. 3 og 4, kan føre til modstridende resultater i tilfælde, hvor kravene i begge bestemmelser er opfyldt. Der kunne eksempelvis være tale om en

kontoaftale, der kontraktretligt er undergivet reglerne i en stat i USA, for eksempel i staten New York, og som indeholder bestemmelser, der efter staten New Yorks lovgivning må anses for et tingsretligt valg af loven i staten New York, men som tillige indeholder bestemmelse om, at kontoen føres et andet sted, eksempelvis i Danmark. I sådanne tilfælde går reglen i artikel 16, stk. 3, som udgangspunkt forud, jf. artikel 16, stk. 4. I eksemplet vil aftalen således blive fortolket som et valg af loven i staten New York. En stat kan imidlertid i medfør af artikel 16, stk. 3, erklære, at domstolene i den pågældende stat ikke skal anvende reglen i artikel 16, stk. 3, på aftaler, hvori det udtrykkeligt er bestemt, at kontoen føres i en bestemt stat. Dette vil i eksemplet få den virkning, at domstolene i en stat, der har afgivet en sådan erklæring, skal anvende loven i Danmark, jf. artikel 16, stk. 4. Da man i hidtidig EU-regulering har lagt vægt på, hvor konti føres, og da dette formentlig har haft afsmittende virkning på kontraktpraksis, må det forventes at Den europæiske Union og EU-medlemsstaterne vælger at afgive erklæring efter artikel 16, stk. 3.

Fortolkningsreglerne i artikel 16, stk. 3 og 4, tilsigter at skabe forudsigelighed om fortolkningen af kontoaftaler, som er indgået før konventionens ikrafttræden. Formålet hermed er bl.a. at sikre, at konventionens ikrafttræden ikke nødvendiggør en revision af alle eksisterende kontoaftaler, men alene at markedet ved indgåelse af nye aftaler efter konventionens ikrafttræden indretter sig efter de almindelige lovvalgsregler i artikel 4 og 5. Parter i en aftale indgået før konventionens ikrafttræden kan, hvis de ikke mener, at reglerne i artikel 16 fører til en hensigtsmæssig fortolkning af deres aftale, indgå en lovvalgsaftale, der opfylder kravene i artikel 4. Er der i en sådan lovvalgsaftale henvist til konventionen, finder fortolkningsreglerne i artikel 16 herefter ikke anvendelse på aftalen, jf. ovenfor.

Grønland og Færøerne

Der skal i forbindelse med ratifikation afgives erklæring efter artikel 20, hvis konventionen ikke skal gælde i Grønland og på Færøerne. Omfattes Grønland og Færøerne af reglerne, skal der tages stilling til, om der skal afgives erklæring efter artikel 12, stk. 4. Dette vil i givet fald medføre, at kontohaver og den kontoførende mellemmand alene kan aftale, at tingsretlige spørgsmål vedrørende værdipapirer på kontoen skal afgøres efter grønlandsk henholdsvis færøsk ret, hvis mellemmanden ved aftalens indgåelse havde et forretningssted i Grønland henholdsvis på Færøerne.